

Makarna Kasabası

Yavuz DEMİRKIRAN

Makarna Kasabası

Yavuz DEMİRKİRAN

Makarna Kasabası'nda her şey makarnadan yapılmıştı. Spagetti köprüler kıvrımlı sokakların üzerinden uzanıyordu. Makarna evler düzgün sıralar halinde duruyordu. Güneş batınca dev deniz kabuğu makarnaları sokak lambası olarak parlıyordu. Köylüler kıpır kıpır, kıvrım kıvrım kasabalarını çok severdi ve herkes herkese gülümserdi. Uzun beyaz şapkalı ve kırmızı boyun atkılı genç bir aşçı olan Aşçı Benny tam da bunların ortasında yaşıyordu.

Benny sadece dokuz yaşındaydı ama kasabanın en meraklı aşçısıydı. Kıvrıkcık kahverengi saçları şapkasının altından fırlardı ve yanağında her zaman bir tutam un olurdu. İyi şans getirsin diye cebinde tahta bir kaşık taşırdı. En iyi arkadaşı Pip'ti; minik kırmızı atkılı, bir tüyü hep dik duran tombul sarı bir serçeydi. Birlikte kasabanın her makarna köşesini keşfederlerdi.

Köylüler mutlu ve meşguldü. Kısa boylu, tombul, yeşil başörtülü ve elinden oklavasını hiç düşürmeyen Fırıncı Rosa her sabah taze ekmek pişirirdi. Uzun, ince ve kabarık beyaz bıyıklı Belediye Başkanı Makarna, makarna şeklindeki bastonunu sallayarak herkesi selamlardı. Çocuklar spagetti köprülerin üzerinde zıplayarak geçerd, yaşlılar deniz kabağı makarnası lambalarının altında otururdu. Makarna Kasabası sıcacık, neşeli bir yerdi ve kimse hava durumunu dert etmezdi.

Bir öğleden sonra gökyüzü karardı ve gürüldemeye başladı. Pip çatıdan bir uyarı cıvıladı. Kocaman yağmur damlaları makarna evlerin üzerine pat pat düştü. Önce köylüler güldü ve su birikintilerinde sıçradı. Ama kısa süre sonra yağmur daha da sert yağmaya başladı. Spagetti köprüler çökmeye ve sallanmaya başladı. Makarna duvarlar yumuşadı ve yumuşacık oldu. Herkes etrafına bakındı ve endişelenmeye başladı.

Benny tahta kaşığı cebinde, dışarı koştu. Bir makarna evin yana yattığını görünce ela gözleri kocaman açıldı. Bir spagetti köprü yorgun bir makarna gibi sarktı. Deniz kabuğu makarnası sokak lambaları titrediy ve söndü. "Eyvah!" diye bağırdı Benny. "Yağmur her şeyi yumuşatıyor!" Pip onun üzerinde kanat çırparak köylüleri uyarmak için yüksek sesle cıvıladı. İnsanlar semsiyelerini alıp korkmuş bir halde evlerinden çıktı.

Belediye Başkanı Makarna telaşla yanlarına geldi, uzun siyah şapkası yağmurda sarkmıştı. "Kasabam! Güzel makarna kasabam!" diye soludu, makarna şeklindeki bastonuna yaslanarak. "Ne yapacağız?" Fırıncı Rosa oklavasını alıp koştu. "Binalar daha fazla dayanamaz," dedi, gül gibi yanakları endişeyle solmuştu. Benny sarkan köprülere ve yana yatan evlere baktı. Hızlı davranmaları gerektiğini biliyordu.

Benny derin derin düşündü. Hamuru yoğururken nasıl birbirine yapıştığını hatırladı. "Bekleyin!" dedi. "Hamur çok yumuşak olduğunda, güçlenmesi için un ekleriz. Belki binaları da güçlendirebiliriz!" Köylüler ona baktı. "Nasıl?" diye sordu Belediye Başkanı Makarna. Benny henüz emin değildi ama bir şey denemeleri gerektiğini biliyordu. Pip cesaret verir gibi cıvıladı ve Benny'nin omzuna kondu.

Benny, Pip hemen arkasından uçarak Fırıncı Rosa'nın fırınına koştı. "Rosa, hamur nasıl bir arada durur?" diye sordu. Rosa unlu ellerini pembe  nl   ne sildi. "Hamurun biraz esnemeye ve biraz dinlenmeye ihtiya ı var," dedi. "Ama en çok da onu bir arada tutacak bir şeye ihtiya ı var. Yumurta ya da ya  gibi." Benny'nin gözleri parladı. "Makarnaları güçlü bir şeyle bir arada tutabilir miyiz?" Rosa gülümsedi. "Belki de yapabiliriz!"

Benny ve Rosa köyün fırıncılarını topladı. Kilerlerinden yumurta, yağ ve un getirdiler. "Makarnaları bir arada tutacak yapışkan bir macun yapacağız," diye açıkladı Benny. Fırıncılar karıştırıp çırttı. Pip evden eve uçarak planı herkese cıvıladı. Belediye Başkanı Makarna, "Birlikte çalışmalıyız!" diye duyurdu. Köylüler kaseler ve kaşıklarla dışarı çıktı, yardıma hazırdı.

Yağmur yağmaya devam ediyordu ama köylüler hızlı çalışıyordu. Yapışkan macunu yumuşak makarna duvarlara sürdüler. Spagetti köprüleri ekstra tellerle sardılar ve sıkıca bastırdılar. Çocuklar küçük makarnaları taşıdı, büyükler büyükleri. Herkesin bir işi vardı. Benny macunu karıştırıp, "Daha fazla un! Daha fazla yumurta!" diye bağırdı. Pip neşeyle cıvıladı ve gagasında minik makarnalar taşıyarak yardım etti.

Benny ve Rosa ilk duvarı denedi. Rosa güçlü fırıncı kollarıyla makarnaları birbirine bastırdı. "Tut, tut," dedi. Benny un serpti ve macunu düzeltti. Makarnalar örülmüş bir sepet gibi birbirine yapıştı. "İşe yarıyor!" diye sevindi Benny. Duvar artık yumuşak ve kaygan değildi. Sağlam ve dayanıklı hissettiriyordu. Köylüler alkışladı ve her evde, her köprüde aynısını yapmak için acele etti.

Belediye Başkanı Makarna kasabada yürüdü, makarna şeklindeki bastonuyla yeni duvarlara vurdu. "Sağlam!" diye ilan etti. "Benny, Makarna Kasabası'nı kurtardın!" Yağmur yavaşlamaya başladı ve bulutlar dağıldı. Köylüler daha güçlü evlerine ve köprülerine baktı. Birlikte çalışmışlardı ve bu her şeyi değiştirmişti. Benny'nin dişlek gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı.

Güneş çıktı ve sokakları kuruttu. Deniz kabuğu makarnası sokak lambaları yeniden sıcacık parladı. Herkes kasaba meydanında toplandı. Belediye Başkanı Makarna bir konuşma yaptı. "Bugün öğrendik ki işler yumuşayıp kayganlaşsa bile onları güçlendirmenin bir yolunu bulabiliriz. Benny'nin zekice fikri ve takım çalışmamız hepimizi kurtardı!" Köylüler alkışladı. Rosa, Benny'ye sıkıca sarıldı ve taze bir somun ekmek verdi.

O günden sonra Makarna Kasabası her zamankinden daha güçlü oldu. Köprüler ekstra tellerle örüldü ve evler Benny'nin yapışkan macunuyla bir arada tutuldu. Köylüler burgu makarnasından çitler ve papyon makarnasından pencereler gibi yeni tasarımlar ekledi. Benny tahta kaşığı cebinde tuttu, her zaman yeni bir fikre hazırды. Pip kırmızı atkısını gururla taktı ve gökyüzünü dikkatle izledi.

Benny, yaratıcı problem çözenin beklenmedik zorlukların üstesinden gelebileceğini öğrendi. Her şeyi bilmiyordu ama dinledi, denedi ve yardım istedi. Fırıncı Rosa'nın bilgeliği ve tüm köyün birlikte çalışmasıyla büyük bir sorun büyük bir başarıya dönüştü. Makarna Kasabası halkı o günü hiç unutmadı. Biraz zekâ ve bolca takım çalışmasıyla her şeyle yüzleşebileceklerini biliyorlardı.

Ve böylece Makarna Kasabası mutlu ve güvende kaldı, makarna binaları dimdik ve gururla ayakta durdu. Her akşam deniz kabuğu makarnası lambaları pırıldadı ve taze ekmek kokusu sokaklarda dolaştı. Benny ve Pip bir spagetti köprüsüne oturup yıldızları izledi. "Ne makarna macerasıydı ama," dedi Benny. Pip de onaylayarak cıvıldadı. Ve güçlü, sıcacık makarna kasabalarında sonsuza dek mutlu yaşadılar.